

lub postępowania w sprawach o przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe.”;

18) w art. 36j ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Udostępnianie informacji o osobie, uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz na podstawie art. 36b ust. 1 i art. 36f ust. 2, jest dozwolone wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora, a także Szefa Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, a wykorzystanie tych informacji może nastąpić tylko w celu wszczęcia lub prowadzenia postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z późn. zm.³⁾) art. 16a otrzymuje brzmienie:

„Art. 16a. Nie podlega karze za przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, kto złożył prawnie skuteczną, w rozumieniu przepisów ustawy — Ordynacja podatkowa lub ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.⁴⁾), korektę deklaracji podatkowej wraz z uzasadnieniem przyczyny korekty i w całości uiścił, niezwłocznie lub w terminie wyznaczonym przez uprawniony organ, należność publicznoprawną uszczuploną lub narażoną na uszczuplenie.”.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717, z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178 i Nr 213, poz. 1803, z 2003 r. Nr 84, poz. 774, Nr 137, poz. 1302 i Nr 162, poz. 1569, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 68, poz. 623, Nr 93, poz. 894, Nr 97, poz. 963 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 130, poz. 1090, Nr 143, poz. 1199, Nr 177, poz. 1468 i Nr 178, poz. 1479 oraz z 2006 r. Nr 79, poz. 546 i Nr 104, poz. 708.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 124, poz. 1042, Nr 132, poz. 1110 i Nr 183, poz. 1537 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 157, poz. 1119 i Nr 191, poz. 1413.

Art. 3. W ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. — Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188, z późn. zm.⁵⁾) w art. 41:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, obejmuje nieodpłatne zapewnienie przez operatora, w ramach wykonywanej przez siebie działalności pocztowej, technicznych i organizacyjnych możliwości wykonywania przez prokuraturę, sądy, organy kontroli skarbowej, a także uprawnione jednostki podległe Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego ich zadań określonych odrębnymi przepisami, począwszy od dnia rozpoczęcia działalności pocztowej. Na wniosek zainteresowanego operatora Prezes UKE może odroczyć termin rozpoczęcia wykonywania powyższego obowiązku.”;

2) w ust. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, określi, w drodze rozporządzenia:”.

Art. 4. Postępowania kontrolne w sprawach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16 ustawy wymienionej w art. 1, wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się według przepisów dotychczasowych.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 21 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 627, Nr 96, poz. 959, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708.

1414

USTAWA

z dnia 22 września 2006 r.

o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych

Art. 1. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. Nr 117, poz. 753, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 75, poz. 853, z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 185, poz. 1907, z 2005 r. Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1044.

1) w art. 10:

a) w § 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wybór rzecznika dyscyplinarnego i zastępcy rzecznika spośród sędziów sądów wojskowych,”

b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Głosowanie jest tajne w sprawach, o których mowa w § 3 pkt 1—5, a ponadto jeżeli żądanie takie zgłosi chociażby jeden z obecnych członków Zgromadzenia.”;

2) w art. 18 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia, organizację i zakres działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej.”;

3) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. § 1. Kandydaci na stanowiska sędziów i asesorów sądu wojskowego spełniający warunki, o których mowa w art. 22 § 2 i 3, są powoływani do zawodowej służby wojskowej pełnionej jako służba stała na podstawie dobrowolnego zgłoszenia się do tej służby, po odbyciu szkolenia wojskowego i zdaniu egzaminu na oficera.

§ 2. Do odbycia szkolenia wojskowego, o którym mowa w § 1, powołuje, na wniosek dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, organ uprawniony do powoływania do służby kandydackiej na podstawie odrębnych przepisów, określając miejsce szkolenia.

§ 3. Kandydaci na stanowiska sędziów, o których mowa w § 1, są mianowani na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu z dniem powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego.

§ 4. Rozkaz personalny o powołaniu do zawodowej służby wojskowej kandydatów na stanowiska sędziów, o których mowa w § 1, wydaje, na wniosek dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, z dniem powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego, Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

§ 5. Rozkaz personalny o powołaniu do zawodowej służby wojskowej kandydatów na stanowiska asesorów, o których mowa w § 1, wydaje, na wniosek dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, z dniem powołania na stanowisko asesora, Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.”;

4) w art. 23 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zgromadzenie ocenia zgłoszonych kandydatów na stanowiska sędziów w drodze głosowania i przekazuje wszystkie zgłoszone kandydaty, ze wskazaniem liczby uzyskanych głosów, Krajowej Radzie Sądownictwa, za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości. Minister Sprawiedliwości i Minister Obrony Narodowej wyrażają o każdym z kandydatów do objęcia stanowiska sędziowskiego opinie wraz z uzasadnieniem, które Minister Sprawiedliwości przedstawia Krajowej Radzie Sądownictwa wraz z kandydaturami, a także z informacjami uzyskanymi od organu Policji o każdym z kandydatów.”;

5) w art. 32 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Stosunek służbowy sędziego rozwiązuje się z mocy prawa, jeżeli sędzia zrzekł się urzędu, osiągnął wiek sześćdziesiąt lat lub został przeniesiony w stan spoczynku z powodu uznania orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej za trwale niezdolnego do zawodowej służby wojskowej. Zrzeczenie się urzędu jest skuteczne po upływie trzech miesięcy od dnia złożenia na ręce Ministra Sprawiedliwości oświadczenia, chyba że na wniosek sędziego Minister Sprawiedliwości określi inny termin. O rozwiązaniu stosunku służbowego z mocy prawa Minister Sprawiedliwości zawiadamia Krajową Radę Sądownictwa, Ministra Obrony Narodowej i sędziego, z tym że w wypadku zrzeczenia się urzędu również Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.”;

6) w art. 35 § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Sędziego przenosi się w stan spoczynku, jeżeli z powodu choroby lub utraty sił uznany został orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej za niezdolnego do zawodowej służby wojskowej, chyba że na swój wniosek jest powoływany, w trybie określonym w przepisach ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, z zastrzeżeniem § 4 i 5, na urząd sędziego sądu powszechnego, jeżeli nie ma innych przeszkód prawnych i istnieje taka możliwość.

§ 4. W przypadku uznania sędziego orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej za trwale niezdolnego do zawodowej służby wojskowej Krajowa Rada Sądownictwa, z inicjatywy zainteresowanego, przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej — bez zasięgnięcia opinii właściwego zgromadzenia sędziów — wniosek o powołanie sędziego sądu wojskowego na urząd sędziego sądu powszechnego.”;

7) w rozdziale 4 „Sędziowie sądów wojskowych” po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a. § 1. Uposażenie sędziów sądów wojskowych w stanie spoczynku i uposaże-

nie rodzinne członków ich rodzin ustala:

- 1) prezes wojskowego sądu garnizonowego — w stosunku do sędziów tego sądu,
- 2) prezes wojskowego sądu okręgowego — w stosunku do sędziów tego sądu oraz prezesa wojskowego sądu garnizonowego i jego zastępcy,
- 3) dyrektor departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4 — w stosunku do prezesa wojskowego sądu okręgowego i jego zastępców,
- 4) Minister Sprawiedliwości w stosunku do sędziów z departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4.

§ 2. Uposażenie sędziów sądów wojskowych w stanie spoczynku i uposażenie rodzinne członków ich rodzin wypłaca wojskowy organ emerytalny.

§ 3. W razie orzeczenia kary wymienionej w art. 104 § 3 pkt 4 lub w przypadkach przewidzianych w art. 104 § 4 ustawy powołanej w art. 32 § 6 sędzia pozbawiony prawa do stanu spoczynku i uposażenia albo członek jego rodziny pozbawiony prawa do uposażenia rodzinnego nabywa prawo do zaopatrzenia emerytalnego, jeżeli spełnia warunki określone w przepisach ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66, z późn. zm.²⁾).

§ 4. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb ustalania i wypłacania uposażeń sędziom sądów wojskowych w stanie spoczynku oraz uposażeń rodzinnych członkom ich rodzin, mając na uwadze konieczność zapewnienia osobom uprawnionym ciągłości źródeł utrzymania oraz udogodnień w odbiorze uposażeń i uposażeń rodzinnych.”;

8) w art. 39 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Sędzia, któremu wymierzono karę określoną w § 1 pkt 3 lub 4, nie może być wyznaczony przez okres pięciu lat na wyższe sędziowskie stanowisko służbowe, a także nie może w tym okresie być członkiem kolegium sądu

wojskowego, orzekać w sądzie dyscyplinarnym oraz odzyskać utraconej funkcji.”;

9) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. § 1. Uprawnionym oskarżycielem przed sądem dyscyplinarnym, w sprawach sędziów wojskowych sądów okręgowych, a także prezesów oraz wiceprezesów wojskowych sądów garnizonowych, jest rzecznik dyscyplinarny, w sprawach zaś pozostałych sędziów, zastępca rzecznika dyscyplinarnego.

§ 2. Rzecznika dyscyplinarnego wybiera Zgromadzenie spośród sędziów sądów wojskowych.

§ 3. Zastępcę rzecznika dyscyplinarnego wybiera Zgromadzenie spośród sędziów wojskowych pełniących służbę w okręgu innym niż rzecznik dyscyplinarny.

§ 4. Rzecznik dyscyplinarny działa przy Krajowej Radzie Sądownictwa. Kadencja rzecznika dyscyplinarnego trwa cztery lata, a kadencja zastępcy rzecznika dyscyplinarnego dwa lata.

§ 5. Zgromadzenie zgłasza Krajowej Radzie Sądownictwa wybranego rzecznika dyscyplinarnego oraz zastępcę rzecznika dyscyplinarnego, najpóźniej na trzy miesiące przed upływem kadencji albo w terminie miesiąca od jego ustąpienia.

§ 6. W razie przeszkód w pełnieniu obowiązków przez rzecznika dyscyplinarnego, jego obowiązki przejmuje zastępca rzecznika dyscyplinarnego, do czasu ustania przeszkody.

§ 7. Rzecznik dyscyplinarny jest uprawniony do przejęcia każdej sprawy prowadzonej przez zastępcę rzecznika dyscyplinarnego w przypadku istnienia przeszkody w wypełnianiu przez niego obowiązków, a także jeżeli uzna to za uzasadnione interesem wymiaru sprawiedliwości.

§ 8. Do zastępcy rzecznika stosuje się odpowiednio przepisy o rzeczniku dyscyplinarnym.

§ 9. Obwiniony może ustanowić obrońcę spośród sędziów sądów wojskowych lub adwokatów.”;

10) w art. 41 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Rzecznik dyscyplinarny podejmuje czynności dyscyplinarne na żądanie Krajowej Rady Sądownictwa, Ministra Sprawiedliwości, Ministra Obrony Narodowej, prezesów właściwych sądów wojskowych, kolegium, a także z własnej inicjatywy. Rzecznik dyscyplinarny w zakresie prowadzenia postępowania wyja-

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264, Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65 i Nr 130, poz. 1085 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

śniającego jest związany wskazaniem organu uprawnionego.”;

11) w art. 41b:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd dyscyplinarny może zawiesić w czynnościach służbowych sędziego, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne lub o ubezwłasnowolnienie.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Jeżeli sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej za przestępstwo umyślne, z urzędu zawieszają sędziego w czynnościach służbowych, a wydając uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej za przestępstwo nieumyślne, może z urzędu zawiesić sędziego w czynnościach służbowych.”;

12) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. § 1. Aplikantem w wojskowym sądzie garnizonowym, zwanym dalej „aplikantem”, może być żołnierz zawodowy pełniący zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby terminowej i posiadający stopień podporucznika (podporucznika marynarki), który spełnia wymagania określone w art. 22 § 1 pkt 1—3.

§ 2. Kandydaci na stanowiska aplikantów są powoływani do zawodowej służby wojskowej pełnionej jako służba kontraktowa na podstawie dobrowolnego zgłoszenia się do służby, po uprzednim zakwalifikowaniu się w drodze konkursu na stanowisko aplikanta, podpisaniu kontraktu na pełnienie służby terminowej, odbyciu szkolenia wojskowego, zdaniu egzaminu na oficera i mianowaniu na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki).

§ 3. Do odbycia szkolenia, o którym mowa w § 2, powołuje, na wniosek dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, organ uprawniony do powoływania do służby kandydackiej na podstawie odrębnych przepisów, określając miejsce szkolenia.

§ 4. Rozkaz personalny o powołaniu do zawodowej służby wojskowej kandydata na stanowisko aplikanta wydaje, na wniosek dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, z dniem powołania na stanowisko aplikanta, Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

§ 5. Na stanowisko aplikanta powołuje i odwołuje Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

§ 6. Kontrakt na pełnienie służby terminowej na stanowisku aplikanta zawiera dyrektor departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4.

§ 7. Kontrakt na pełnienie służby terminowej na stanowisku aplikanta zawiera:

1) oznaczenie stron — stopień wojskowy, imię i nazwisko dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, oraz imię i nazwisko, imię ojca, datę urodzenia, adres zameldowania, serię i numer dowodu osobistego, numer PESEL i NIP osoby powoływanej do pełnienia zawodowej służby wojskowej na stanowisku aplikanta,

2) datę i miejsce podpisania,

3) dzień rozpoczęcia zawodowej służby wojskowej oraz dzień, do którego kontrakt obowiązuje,

4) nazwę stanowiska, na którym będzie pełniona zawodowa służba wojskowa,

5) siedzibę wojskowego sądu garnizonowego, w którym znajduje się stanowisko objęte kontraktem,

6) oświadczenie osoby powołanej do zawodowej służby wojskowej potwierdzające znajomość zasad pełnienia tej służby,

7) podpisy stron.

§ 8. Objęcie stanowiska przez aplikanta stwierdza Minister Obrony Narodowej.”;

13) w art. 50:

a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W miesiącu poprzedzającym upływ okresu aplikacji aplikant składa egzamin sędziowski. W przypadku niedostatecznego wyniku egzaminu aplikant może przystąpić do ponownego jego składania, w ciągu roku od dnia złożenia egzaminu poprzedniego.”,

b) uchyla się § 4,

c) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Zwolnienie aplikanta z zawodowej służby wojskowej następuje, jeżeli aplikant:

1) zrzekł się stanowiska,

2) nie czyni postępów w toku aplikacji, a w szczególności, jeżeli uzyskał dwie negatywne opinie patronów lub nie uzyskał pozytywnej oceny z kolokwium,

3) został uznany orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej za trwale niezdolnego do pełnienia zawodowej służby wojskowej.”,

d) uchyla się § 6;

14) w art. 70 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Do sądów wojskowych, sędziów wojskowych oraz ławników stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 i art. 5, art. 40, art. 42, art. 44—52, art. 53 § 1—3, art. 54, art. 56, art. 57 § 1, art. 58 § 1 i § 4—6, art. 60, art. 65, art. 66, art. 69 § 2, art. 70, art. 71, art. 73—75, art. 77 § 2, § 2a, § 4, § 4a, § 5 i § 6, art. 78 § 1—4, art. 78a § 1—3 i § 6, art. 79, art. 80 § 4, art. 83, art. 84 § 3, art. 85, art. 86, art. 89, art. 90, art. 91 § 1—7 i § 9—12, art. 92, art. 93, art. 94 § 1, § 3 i § 4, art. 95, art. 98 § 1, art. 99, art. 100 § 1—4, art. 101 § 2—4, art. 102, art. 104—106, art. 108, art. 111, art. 114 § 5—7, art. 115—118, art. 120—122, art. 125—128, art. 130, art. 131, art. 133, art. 135 § 5—7, art. 147 § 3, art. 156, art. 159 § 1 pkt 5 i pkt 6, art. 167, art. 169, art. 170 § 3 i art. 171—174 ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, oraz przepisy wydane na podstawie art. 57 § 5, art. 58 § 7, art. 78 § 5, art. 78a § 7, art. 91 § 8 i art. 148 § 2 teże ustawy, z tym że:

1) określone w tych przepisach czynności i uprawnienia Ministra Sprawiedliwości, zgromadzenia ogólnego sędziów, kolegium sądu, prezesów sądów rejonowych i okręgowych oraz prezesa sądu dyscyplinarnego wykonują odpowiednio: Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych, kolegium wojskowego sądu okręgowego, prezesi sądów wojskowych i prezes sądu dyscyplinarnego, a czynności i uprawnienia prezesa sądu apelacyjnego w zakresie nadzoru administracyjnego — Minister Sprawiedliwości za pośrednictwem dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4,

2) uprawnienia określone w art. 92 § 1 powołanej ustawy przysługują, jeżeli sędzia wojskowy nie nabył wcześniej prawa do urlopu dodatkowego określonego w przepisach ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z późn. zm.³⁾),

3) przepisów art. 131 powołanej ustawy nie stosuje się w przypadkach określonych w art. 15 niniejszej ustawy,

4) uprawnienia określone w art. 172—174 powołanej ustawy przysługują w przypadku określonym w art. 61 niniejszej ustawy,

5) uprawnienia określone w art. 172 § 3 i art. 173 powołanej ustawy nie przysługują ławnikom w czynnej służbie wojskowej,

6) obsada wolnych stanowisk sędziowskich, o których mowa w art. 56 § 1 i 2 powołanej ustawy, następuje z uwzględnieniem potrzeb kadrowych sądownictwa wojskowego.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) „żołnierze zawodowi” — żołnierzy powołanych do zawodowej służby wojskowej i pełniących tę służbę na podstawie kontraktu na pełnienie służby stałej lub kontraktu na pełnienie służby terminowej, a także żołnierzy zawodowych asesorów i sędziów sądów wojskowych, którzy na podstawie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. Nr 117, poz. 753, z późn. zm.⁵⁾) pełnią służbę stałą;”;

2) w art. 32 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Mianowanie na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu stanowiska służbowego kandydatów na sędziów sądów wojskowych spełniających wymagania określone w art. 22 § 2 i 3 ustawy, o której mowa w art. 23, następuje według zasad określonych dla mianowania żołnierzy zawodowych na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki).”.

Art. 3. Do aplikantów wojskowych sądów garnizonych powołanych na stanowisko aplikanta przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 711.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 711.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 75, poz. 853, z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 185, poz. 1907, z 2005 r. Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 191, poz. 1414.